

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14299/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Раде Миленковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Слободан Коцић, адвокат из ..., ради заузећа и чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3264/21 од 13.04.2022. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3264/21 од 13.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3264/21 од 13.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 5550/21 од 28.07.2021. године, исправљеном решењем истог суда П 5550/21 од 20.01.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужена од к.п. бр. ..., њиве, која се налази на месту тзв. „...“ укупне површине 796 м² и сада се састоји од куће површине 119 м², земљиште уз зграду површине 677 м² и води се на сувласничком листу непокретности број ... КО ... – варош са уделима од по ½ наимена ББ и АА из ..., заузела и својој катастарској парцели број ... на истом месту припојила земљиште у мерама и границама ближе описаним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да описане делове катастарске парцеле тужилаца преда у државину тужиоцима слободне од објеката, засада и особа уклањањем истих. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка солидарно исплати 118.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3264/21 од 13.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење заузећа катастарске парцеле у својини тужилаца и чинидба. Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијским наводима, којима се истиче да је тужена право својине на спорној кат.парцели стекла одржајем, заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено, на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења заузећа и чинидбе поднета је 27.02.2014. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић